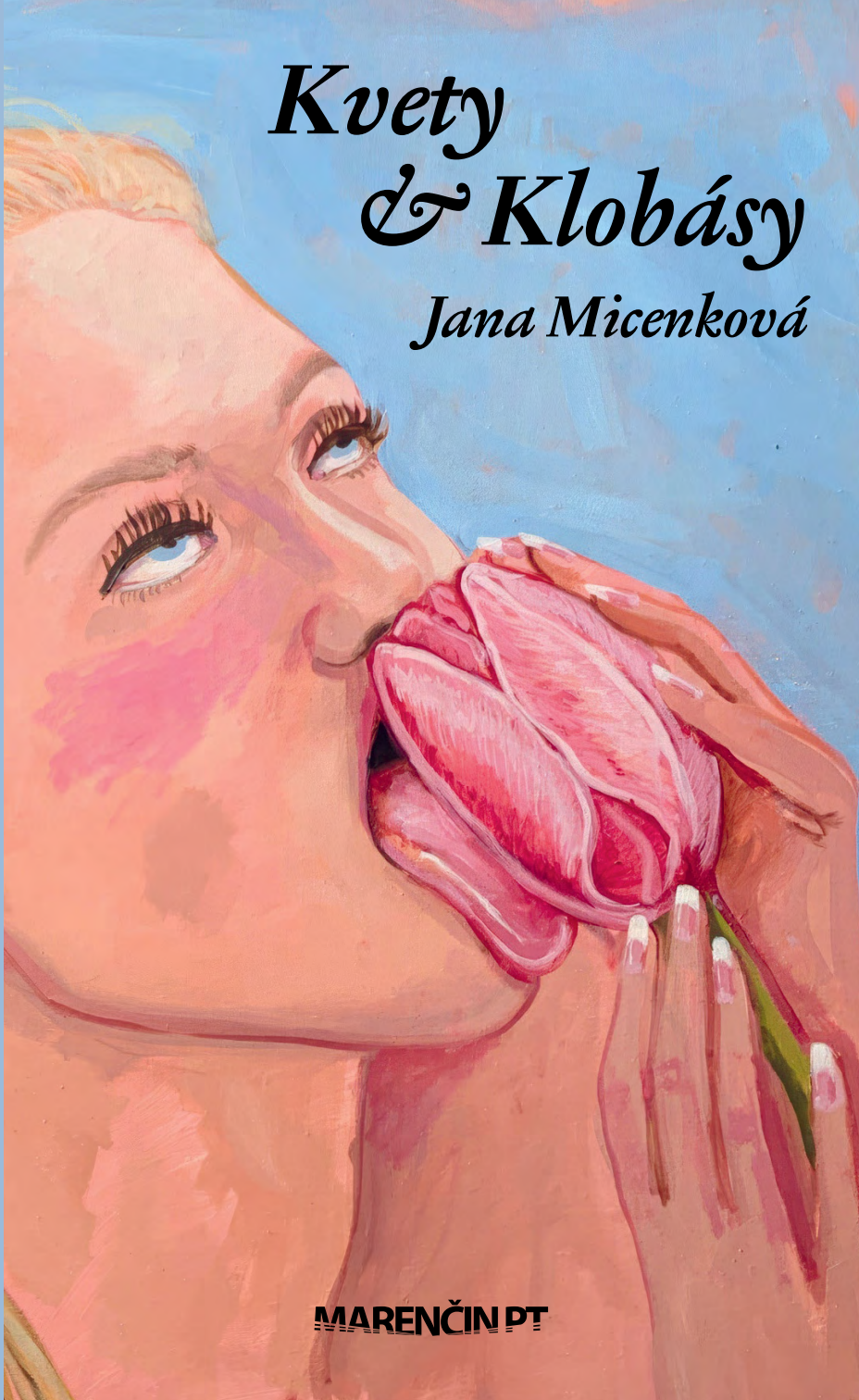
Kvety & Klobásy

Jana Micenková

MARENČIN PT

PT

Kvety & Klobásy

Napísanie knihy formou štipendia a vydanie knihy
z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia

fond
na podporu
umenia

Copyright © Jana Micenková, 2025
© Marenčin PT, spol. s r. o., Bratislava, 2025
Jelenia 6, 811 05 Bratislava
marencin@marencin.sk www.marencin.sk
Cover © Katarína Rybnická
Cover image © Lucia Dovičáková
Layout © Katarína Rybnická
1089. publikácia, 1. vydanie

ISBN 978-80-569-1339-0 (viaz.)
ISBN 978-80-569-1340-6 (ePDF)
ISBN 978-80-569-1341-3 (ePub)

Kvety & Klobásy

Jana Micenková

MARENČIN PT

Obsah

Poďme sa zachrániť
9

Ideal home design
33

Niečo o Eve
43

Nantes
57

Obžalovaná
69

Dokonalý steak
81

Denník tehuľky
alebo prísľub blížiacej sa apokalypsy
99

Road to Nowhere
175

Poďme sa zachrániť

Už si nespomínajú, prečo sa rozhodli stráviť leto pri Vranovskej vodnej nádrži, zrejme sa im nechcelo míňať na drahé hotely a dovolenky v Dubaji, a tak si vzali tri chatky v kempe. Správkyňa chatiek bola nesympatická dôchodkyňa, ktorá pôsobila ako domovníčka z osemdesiatych rokov, do všetkého strkala nos, spočiatku im to prišlo zábavné, potom trápne, aspoň na tom sa takmer všetci zhodli, keďže počas tých prázdninových dní mohli bližšie nahliadnuť za fasádu svojich osobných životov, a neboli to vždy pekné pohľady…

Zuza s Pavlou chodili do kaviarne už ráno, naštartovali sa kávičkou, pokračovali Aperolom, na slnku hladinka prudko stúpla, na pretras prišli aj ich manželské životy, ktoré však nemalo cenu príliš rozpitvávať, radšej sa sústredili na Natáliu, tá si s Rasťom po štyridsiatke urobila ďalšie decko, zrejme chceli novým potomkom napraviť vyprahnutý vzťah. Robko bol ich dvojročný chlapček, za ktorým Natália v kuse pobehovala, takže s nimi nemohla od rána popíjať a rozoberať veci. Nenápadne ju sledovali, ako unavene stojí pri kĺzačke a čaká, kým sa Robko šmykne, vyloží ho hore, a zas, a zas… a stále dookola, lebo malého to strašne bavilo, no ona veľmi nadšená nebola, evidentne ju to vyčerpávalo.

Tie dve sa vytešovali, že ony už to majú za sebou, po štyridsiatke decko, fakt nie, vstávať v noci, dojčiť, poskakovať, robiť klauna, riešiť kiahne, horúčky… na toto sú už staré, už chcú pokoj, aj keď museli uznať, že odkedy má Natália toľko pohybu, tak aspoň schudla, síce to popôrodné brucho so striami jej bolo dosť vidno a nosiť dvojdielne plavky s takou pneumatikou je celkom nevkusné! Potom zas riešili pôrody, ako jedna mala kontrakcie dvadsaťštyri hodín, druhej decko vyťahovali kliešťami, no nakoniec ich to akosi všetko dojalo,

lebo bábätká sú aj tak zázrak. A vtedy okolo nich prešla akási babka so zvráskaveným telom a ovisnutou kožou v dvojdielnych plavkách, držala za ruku malého vnúčika a Pavla odfrkla, že: „Fuj, preboha!“

„No a čo, že je stará a nešukateľná,“ povedala Zuza, „vnúčikovi je jedno, ako babka vyzerá, veď pozri, jak zbožne na ňu kuká!“

Na chvíľu ich to dojalo, ale rýchlo sa prebrali, preboha, snáď už nemyslia na vnúčatká, veď ešte nie sú také staré, aby boli babky! Vrátili sa k Aperolu a k Natálii, tá to vlastne vyriešila najlepšie: na staré kolená si urobila dieťa a zároveň aj vnúčatko.

Zasmiali sa z plných hrdiel, to sa k nim už Naty blížila, bez decka, lebo Rasťo konečne zdvihol riť od piva a vystriedal ju. Odpila im z Aperolu a unavene povedala, že má dosť. Pochválili ju, že skvelo schudla, dieťa je super tréning, trochu jej to zlepšilo náladu, prisadla si, zapálila, chcela trochu vypnúť, no o pár minút ju volal Rasťo, že sa malý posral, tak si rýchlo potiahla z cigy a bežala nazad, hoci jej Zuza dala prednášku:

„Veď nech sa aj starý trochu posnaží, nemôže celý deň sedieť na vajciach a čumieť, jak ty kmitáš, však je otec, má tiež zodpovednosť!“

Natália jej to všetko odkývala a dala tú klasickú vetu, dedenú z generácie na generáciu: „Keď ja si to, dievčatá, radšej urobím sama, než by som mala jemu vysvetľovať…“

A potom si decko od Rasťa zobrala, on si zas sadol k svojmu pivu a očumoval kozy mladej hostesky – baba sa pohybovala po rezorte ako modelka, zastavovala náhodných ľudí a ponúkala výrobky, skryté v prútenom košíku. Išlo však hlavne o ten Rasťov slizký pohľad.

„Pozri naňho, otec roka a zíza mladej na kozy!“

„Ale prosím ťa, on aj tak môže len pozerať, s tým pivasom by takú čajočku ťažko obskákal…“

Takto a všelijak inak sa zabávali na účet manžela ich kamarátky, a potom strihli pohľadom k bazénu, kde stál ten mladý sexi plavčík s tehličkami na bruchu a ksichtíkom ako #americkyherec, a keby nemali slnečné okuliare, bolo by im všeličo vidno na očiach.

No reč má byť hlavne o Denise. Taká divná baba z vedľajšej chatky, slobodná matka s asi šesťročným chlapcom, ktorý stále nosil plienky a vôbec nerozprával. Denisa od začiatku pôsobila ako smoliarka, tvrdila, že býva v strýkovom byte, ktorý sa teraz v lete rekonštruuje, tak ju poslal na dovolenku. Po rekonštrukcii sa tam zasa so synom vráti. Strýko je vraj zlatý, necháva ju bývať zadarmo, inak by skončila v azylovom dome, dostáva len príspevky, do práce zatiaľ nemôže, nemá jej kto postrážiť decko. Bola celkom škaredá, malá, škuľavá, s riedkymi vlasmi a ešte k tomu dosť smrdela, skrátka, taký ten človek, ktorého vám je na jednej strane ľúto, no na druhej ním strašne opovrhujete. Večne od niekoho niečo pýtala, raz cigu, inokedy chcela požičať lyžičku, alebo rožok, tanierik, trochu kávy, zemiak, sáčok čaju… Za odmenu im však vždy rozpovedala detaily zo svojho súkromia, nehanbila sa pred nimi, cudzími ľuďmi, hovoriť o svojich starostiach, nič neskrývala, akoby bola na svoj posratý príbeh hrdá, no nakoniec vždy tie zúfalé monológy ukončila slovami:

„Ale ja sa nesťažujem, nič neľutujem, ja som šťastná, že mám svojho Miška, čo by som si bez neho počala.“

A to ich dojalo. Vždy keď prišla reč na toho jej syna, vymäkli. Niekto zahlásil, že ak má človek v živote smolu, tak si za to môže hlavne sám, ale keď mu k tomu osud nadelí ešte aj choré dieťa, to je fakt podpásovka.

Zľutovali sa a tipovali chlapcovu diagnózu, asi nejaké autistické spektrum alebo čosi podobné, tvárili sa chápavo a empaticky, ale potom Zuza zahlodila, že: „Ten chlapček je proste dement!“

Pavla ju upozornila, že to sa nepatrí, hovorí sa postihnutý alebo „iný“. Zuza však už mala svoju štandardnú hladinku, tak argumentovala: „Iný, postihnutý, inkluzívny či jaký, proste je zabrzdený, čo sa tu tvárime… furt tak korektne!“

Potom sa rozkecala o osude, že vraj už pred narodením ho máme určený, niektoré veci sú dané vopred, ona sa v tom vyzná, lebo nedávno začala študovať vedu o veštení z ruky, chiromantiu, nato ju Dano zotrel: „To nie je žiadna veda, preboha!“

Zuza to chcela rozvíjať ďalej, no Milan na ňu sykal, nech drží hubu, lebo už bola trápna, a tak radšej zmenili tému a začali sa baviť o upratovaní.

Natália unavene skonštatovala, že vždy bola poriadkumilovná, ale odkedy sa narodil Robko, tak nič nestíha, všade hračky a bordel, keď má trochu voľno, radšej sa natiahne na posteľ, normálne premýšľa, že si zaplatí upratovačku. Zuza jej skočila do reči, vraj na instagrame sleduje nejakú cleanfluencerku, ktorá má milión followerov.

„No a proste tá cleanfluencerka ukazuje ženám, ako najjednoduchšie a najrýchlejšie upratať bordel v byte, napríklad vodný kameň, pleseň, omastený sporák, aj ten čierny humus v gume práčky. Je to vlastne úplne easy, stačí vždy len skombinovať tri ingrediencie: soľ, biely ocot a sódu bikarbónu, chápeš?“

Zuze sa už celkom plietol jazyk, takže slovo „ingrediencie“ povedala dosť skomolene a Milan vyzeral, že sa buď odstrelí, alebo jej dá po papuli, potom schválne začal nahlas zívať, no ona točila dookola ako pokazená platňa: #sodabikarbona #bielyocot #sol.

„Nastriekaš na sporák, pretrieš hubkou a máš hotovo, alebo vyleješ do záchodovej misy, trochu pohrabeš kefou a vodný kameň je preč!“

Znelo to skoro ako z reklamy, lenže potom Dano trepol: „Moja mama mala takú knihu, volala sa: *Rady pre ženy v domácnosti*.“

Ktosi sa zasmial a chlapi začali mať blbé poznámky: „Dnes nemôžeš povedať *žena v domácnosti*, to musí byť *cleanfluencerka*!“

Nahlas sa chechtali a napokon to celé zaklincoval Milan, keď sa Zuzy opýtal, či tie úžasné tipy a triky aj vyskúšala, alebo to len sleduje ako zábavné videá. Lebo u nich doma to nevyzerá, že by nejak zvlášť upratovala a čo sa týka ich hajzla, tak tam vraj častejšie vidieť zaschnuté hovno než sódu bikarbónu. Zuzy sa to dotklo a rovno jej aj preplo, začala byť nepríjemná, nadávala mu do chujov, kokotov, neborákov, a keď mu to tak vadí, tak nech si ten hajzel umyje sám, vrieskala na celé kolo, robila hanbu, tak sa ju Milan snažil odpratať do chatky, a ona, že čo ju zrazu chytá, keď sa jej celý rok nedotkne! No nebol to príjemný pohľad…

Potom už išli všetci spať. Natália sa nejak rozcítila, pritúlila sa k Rasťovi a šepkala mu, že je strašné, ako sa k sebe Milan a Zuza neúctivo správajú. Ešte šťastie, že oni dvaja si stále vážia samých seba, a pritom v kuse hovorila: „Však, však?“ Akoby chcela, aby jej to Rasťo potvrdil, ten však len unavene šomral „hej a hm“ a potom sa ešte pokúšali o akýsi sex, teda skôr Natália sa ho snažila rozfajčiť, lenže z toho jeho pivného mäkkýša už nič. Rasťo sa len chichotal, vraj treba prísť ráno, večer je už neskoro. Natáliu to vytočilo:

„Hej, a to si si nevšimol, že ja od siedmej lietam okolo Robka, a ty si vyspávaš do desiatej!“ Ale Rasťo sa len obrátil na druhý bok a po chvíli už nahlas chrápal.

Natálii z toho bolo do revu, nechcelo sa jej ešte spať, vyšla von na cigu, z plážového baru znela hudba, tak sa naštvala, nechala decko v chatke s manželom a vybrala sa na potulky.

Pavla sedela za barpultom a flirtovala s mladým barmanom, bolo počuť, ako ho namotáva: „No ale… keď ste cez deň plavčíkom a večer barmanom, tak v noci by ste mohli byť ešte gigolom…“

On sa zachechtal a zvodne sa na ňu usmial. Mala to s ním proste „rozjeté“, ale potom si všimla Natáliu a zatvárila sa dosť znechutene, akoby jej pokazila istú šukačku.

Natália si nadšene prisadla a hneď spustila:

„Pán barman, aký drink by ste mi poradili, aby som nebola príliš opitá, iba správne vyrelaxovaná?“

Barman jej navrhol, že najlepší bude džús s ketamínom, začala sa teda zvedavo vypytovať, čo to je ten ketamín, fešák popisoval účinky, Natália sa namotávala, no zrazu jej Pavla pripomenula, že ona predsa ešte dojčí, tak do seba nemôže ládovať nejaké svinstvo. Naštvalo ju, že sa to povedalo takto nahlas – dojčiaca matka s malým deckom. Evidentne to v ten večer chcela vytesniť. Barman sa len zdvorilostne usmial a odporučil sa na druhý koniec baru, kde sedela tá kozatá hosteska.

A tak sa naňho obe vykašľali, trochu sa spolu napili a vyrazili na tanečný parket. Asi strašne chceli, aby si ich niekto všimol, lebo tam poskakovali ako pubertiačky na maturitnom plese, boli fakt rozkekešné, proste #milfkynalove.

Ráno Rasťo frflal na Natáliu, že sa mu nezdá veľmi zodpovedné zdrhnúť v noci do baru. Čo keby sa malý zobudil a chcel mlieko? Skrátka, mal nejaké pindy, tak ho Natália zotrela: „Však ja mám tiež dovolenku, nie len ty!“

Rasťo sa snažil byť vtipný: „Však ty máš furt dovolenku, materskú…“

Vyzeral v tej chvíli tak negustiózne, s tým svojím pivným pupkom a hlúpym cigaretovým smiechom, tak mu Natália rovno ukázala zdvihnutý prostredník, do toho sa zobudila Zuza: „Aj vám dobré ránko prajem!“ a tvárila sa, akoby sa včera nič nestalo, vôbec žiadny pocit hanby, že sa ožrala ako doga, proste normálka, pohodička, ranná hygiena a ideme na kávu a Aperol.

Jediný, kto sa tu asi hanbil, bol Milan, akurát prišiel z ranného behu a keď ho Naty s Pavlou zbadali, ako tam stojí celý spotený, len v plavkách, s uterákom okolo krku, svalnatý, opálený, došlo im, že je vlastne dosť jebateľný. Doteraz ho vždy vnímali len ako Zuzinu súčasť, ale v tej chvíli bola Zuza v umyvárni, a tak si dovolili usmiať sa naňho, žmurknúť, len tak priateľsky, v rámci možností. Pavla nahlas skonštatovala:

„Wáuuu… sexi!“

Milanovi to zalichotilo, usmial sa na ňu a ona zrazu vyzerala, že by možno nemala zábrany niekde si to s ním rozdať, no potom z chatky vyliezol jej poblednutý, hypochondrický manžel Dano, vyzeral ako z tvarohu, chytal sa za čelo, tvrdil, že má asi teplotu, ale Pavla ho zotrela: „To preto, že si asi teplý!“

Zuza sa konečne vyterigala z hajzlu, ešte chvíľu posedeli pri chatkách, dali cigu a skúšali vyhnať k vode deti, tie však zase len tupo zízali do mobilov, tak im chvíľu všelijak dohovárali, nech už sa na to, preboha, vykašlú a idú aspoň k bazénu! No deti im to klasicky opindali, tak to vzdali a vybrali sa v ústrety kávovo-aperolovému ránku, tentoraz všetky tri, lebo Natália demonštratívne nechala malého Rasťovi.

Zuza na káve zas drístala o chiromantii, vraj ju to strašne baví, kúpila si knihy o veštení z ruky. Tvrdila, že väčšina vecí je nám daná vopred, napríklad už keď sa Mozart narodil, bolo mu určené, že bude génius… a bla,

bla, bla… počúvali jedným uchom a popritom popíjali Aperolík, keď sa zrazu objavila Denisa. Nenápadne sa okolo nich motala, jej divný synček sa hral vedľa na detskom ihrisku, a tak sa mohla znova posťažovať, že už nevládze byť s chlapcom stále sama, nemá nikoho, ani babky, ani kamošky. Pôsobila zase dosť úboho, tak jej Zuza venovala cigu, kúpila kávu a ponúkla, že jej vyveští z dlane. Denisa nadšene vykríkla: „Vážne? Vy viete veštiť z ruky? To je skvelé!“ Zuza sa tvárila presvedčivo, akoby už prešla dvadsiatimi ezo kurzmi, tak jej Denisa nastavila dlaň. Zuza sa v nej začala hrabať a potom dôležito oznámila, že jej čiara života je síce kostrbatá, ale to sú prekážky, ktoré určite prekoná a na konci ju bude čakať šťastie a osudová láska. Denisa sa rozžiarila ako malé decko, vyzerala, že tomu drístu naozaj verí, ale potom už začal ten jej divný syn vydávať pazvuky, tak ho zobrala a zmizla preč.

Priateľky si už zo Zuzy otvorene strieľali, či vážne v tej dlani niečo videla, alebo trepala hovadiny, ona len vyfúkla dym z cigarety a predniesla ako nejaká stará vedma, že hlavné je dať ľudom nádej, to je zodpovednosť každého veštca, a tiež nesmie uviesť klienta do pesimizmu. To im prišlo fakt vtipné, že vraj „klienta“, nenápadne nad tým krútili očami, chichotali sa, ale zrazu zbadali toho plavčíka, tak sa rýchlo presunuli k bazénu a zaujali strategickú pozíciu.

#barmanplavcik sa nachádzal naproti nim v oranžových šortkách, so slnečnými okuliarmi a tehličkami na bruchu. Sledovali, ako stojí na stráži a občas si nenápadne upraví vercajk, ale na ňom to bolo sexi, nie ako na ich starých, čo si večne naťahovali pipíky, škrabali vajcia a vyzerali pri tom tak sedlácky.

Zuza zrazu zahlásila: „Mali by sme to tu trochu rozprúdiť, celkom nuda tu začína byť…“

Netušili, čo má na mysli, prišli si sem len zaplávať a zízať na mladého, no Zuza dostala drbnutý nápad: že by každá z nich skúsila s plavčíkom zaflirtovať a ktorej sa podarí ho aspoň trochu namotať, tak tá vyhráva. Najprv im to prišlo dosť pubertálne, ale napokon súhlasili. Naty navrhla, že pôjde ako prvá, má malé decko, nepotrebuje niekoho baliť, ale pre prču to spraví, tak šla za mladým a počuli, ako s ním zasa vedie dialóg o ketamíne – aké má účinky a či by to vedel zohnať. Borec sa síce profesionálne usmieval, no nevyzeral nadšene, asi nechcel akurát pri bazéne rozoberať, že díluje, no stále si držal ten svoj #americkyherec úsmev a polohlasom vysvetľoval Natálii účinky drogy. A ona bola zrazu taká, že „wáu“ a „ách“, no určite to nebolo z prednášky o ketamíne. Vykrúcala sa pred ním, celá nadržaná, upravovala si na zadku plavky, lenže zrazu si nečakane prdla a bolo to dosť počuť… aj cítiť. A cítil to aj plavčík, lebo si začal šúchať nos a potom sa už rozhovor zasekol. Naty sa odpratala preč, celá červená, rehotali sa z nej, poslala ich niekam a vysvetlila, že to fakt nie je sranda, lebo po pôrode má dosť problém s udržaním moču aj ostatných vecí a že by sa to malo brať vážne! Napokon zdrhla s revom do kempu.

Potom prišla na rad Zuza. Napadlo jej, že by skočila do vody a predstierala, že sa topí, plavčík by ju zachránil, dal jej dýchanie z úst do úst… Áno, dosť lacné, ale Zuza, ako vždy, mala svoju hlavu, rozbehla sa, skočila, lenže dopadla na brucho ako ropucha, navyše sa jej rozviazal spodný diel plaviek, musela ich loviť a bolo jej vidno holú riť, takže to nedopadlo úplne ideálne. Najlepšie z toho nakoniec vyšla Pavla, ktorá ako modelka ladnými pohybmi a so slnečnými okuliarmi prešla okolo #barmanplavcik a len tak znudene okomentovala:

„Sú ako puberťáčky.“

Potom odišla a zdalo sa, že na ňu sa fakt usmial asi najviac.

Medzitým sa chlapi vybrali do reštiky, Dano si odpil z kapučína, zaksichtil sa a začal sa strašne rozčuľovať, že tu si fakt nedá kvalitnú kávu, lebo on pije už len špeci kávy, doma má kávovar, konvičku, french press aj filter, váhu na kávu aj teplomer, aby boli chute presne vyvážené. Vyzeralo to na nekonečne nudnú prednášku o káve, potom sa začal chytať za brucho, vraj vždy, keď vypije takú brečku, prekyslí sa, potom má kŕče a hnačku. Stále aukal a ochkal, no našťastie sa vtedy objavila tá Anjelica – všimli si ju už v prvý večer, nádherná hostesa, chodila po kaviarňach s prúteným košíkom v ruke. Rasťo tvrdil, že je to Červená čiapočka, lebo vrch od plaviek mala červený, ale lepšie bolo hovoriť jej Anjelica. Predávala nejaké výrobky, netušili, čo to je, vlastne im to bolo jedno, aj keby predávala dažďovú vodu, stačilo, aby sa usmiala a boli hotoví.

Anjelica sa pristavila pri ich stole a ihneď ich zasvätila do tajov CBD a THC výrobkov, čo ponúkala, a že to je legálny #growshop. Mala všetko možné: vaporizéry, keksíky, oleje, kvapky, gumové cukríky, navyše im bola ochotná dať odbornú prednášku. Tvrdila, že má medicínu na všetky ich trápenia, a oni si blažene predstavili, čo by to v ich konkrétnych prípadoch mohlo znamenať…

Vraj im môže ponúknuť napríklad olej na uvoľnenie alebo proti nespavosti, stačí pár kvapiek a človeku sa hneď uľaví, z jej pier to znelo ako mantra, tak sa nechali zlákať. Každému dala pár kvapiek do úst a povedala, nech najprv vyskúšajú vzorky, aby nekupovali zajaca vo vreci. To im prišlo fér!

Rasťovi kvapla na jazyk čosi na povzbudenie, aby nebol stále taký prispatý, Dano dostal olej proti úzkosti. Milanovi nakvapkala bohviečo, šepkala mu pritom do

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy ***Kvety & klobásy*.**
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.